

Projekto „Legendų ir liaudies pasakų svarba socialiniam suaugusiųjų besimokančiųjų reaktyvavimui ir „Covid-19“ pasekmių įveikimui“ legendų iliustracijų konkurso nuostatai

Legendų iliustracijų konkursas organizuojamas Ignalinos rajono savivaldybės viešojoje bibliotekoje, įgyvendinant tarptautinį Erasmus+ projektą „Legendų ir liaudies pasakų svarba socialiniam suaugusiųjų besimokančiųjų reaktyvavimui ir „Covid-19“ pasekmių įveikimui“.

Iliustruojamos 3 legendos: Legenda apie Ignaliną, Velnio pėda, Legenda apie Trikalnę (pridedama).

Konkurso trukmė – nuo kovo 15 iki gegužės 15 d.

Konkurso tikslas – sukurti 3 legendoms (pridedama) iliustracijas, kurios bus patalpintos projekto partnerių leidinyje ir Ignalinos rajono savivaldybės viešosios bibliotekos išleistame 2023 m. kalendoriuje.

Darbai gali būti atliekami įvairiomis technikomis, pasirinktomis priemonėmis. Darbo formatas – A3.

Konkurso dalyviai – 50 metų ir vyresni žmonės.

Konkurso dalyvis (-iai) pristatydami darbus konkursui privalo nurodyti autoriaus (-ių) vardą (-us), pavardę (-es), pasirinktos legendos pavadinimą, nurodyti savo tel. numerį, el. pašto adresą.

Darbus vertins kompetentinga komisija, kurios pirmininkas Ignalinos rajono savivaldybės viešosios bibliotekos atstovas. Komisija gegužės 16–23 d. atrinks 3 laimėtojus – kiekvienai legendai po 1 darbą, kurie bus publikuojami tarptautinio projekto leidinyje.

Darbų vertinimo kriterijai:

- originalumas;
- meniškumas;
- piešinio atitikimas legendai.

Komisija pasilieka teisę neleisti dalyvauti konkurse autoriams, pateikusiems darbus, neatitinkančius reikalavimų, konkurso tematikos ar moralės ir etikos normų.

Darbus pristatyti į artimiausią biblioteką, joje dirbančiam bibliotekininkui arba Ignalinos bibliotekoje vyresn. bibliotekininkei Laimai Banienei.

Gegužės 27 d. – visų darbų pristatymas visuomenei Ignalinos rajono savivaldybės viešojoje bibliotekoje, kurio metu bus paskelbti ir apdovanoti konkurso nugalėtojai.

Organizatoriai turi teisę be atskiro autoriaus (-ių) sutikimo ir nemokėdami honorarų konkursui atsiųstus darbus (nurodant jų autorystę) naudoti nekomerciniais tikslais – projekto, konkurso viešinimui, eksponuoti parodose, publikuoti internetinėje erdvėje.

Pastaba. Konkurso organizatoriai pasilieka teisę keisti konkurso sąlygas, informuodami apie tai konkurso dalyvius internetinėje svetainėje www.ignalinosvb.lt.

Tel. pasiteirauti 53158.

Projekto „Legendų ir liaudies pasakų svarba socialiniam suaugusiųjų besimokančiųjų reaktivavimui ir „Covid-19“ pasekmių įveikimui“ atrinktų legendų iliustracijų konkurso nuostatų priedas

Legenda apie Ignaliną

Ten kur dabar tyvuliuoja Ilgio ežeras, senovėje stovėjusi kunigaikščio Budrio pilis. Kunigaikštis turėjo devynis sūnus ir gražuolę dukrą Liną. Užpuolus kraštą kryžiuočiams, išėjo Budrys su sūnumis į karą ir negrįžo. Lina liko krašto ir pilies valdove. Likimas lėmė jai pamilti vieną iš kryžiuočių – Igną. Žmonės smerkė Liną už meilę kryžiuočiu ir vestuvių dieną juos prakeikė. Perkūnas pilį sudaužė ir nugramzdino į ežero dugną. Slinko amžiai, o žmonės vis girdėdavo sklindančią Linos raudą. Jie suprato, kad Linos ir Igno meilė tebegyva. Ir kuomet tarp gražiųjų ežerų ir kalvų atsirado nedidelis miestelis, žmonės jį pavadino Ignalina, kad amžiams primintų nepaprastą Igno ir Linos meilę. Ilgio ežero šlaite žiemą ir vasarą trykšta šaltinėlis. Jo vanduo skaidrus kaip ašara. Tą šaltinėlį žmonės vadina Linos ašaromis.

Pagal L. Alseikos užrašytą legendą.

Velnio pėda

Ažubalio miške yra Čelniukų akmuo su įduba, vadinama Velnio pėda. Legenda pasakoja, kad angelas vijosi velnią, norėdamas atimti iš jo žmogaus sielą. Išsigandęs velnias šoko per eglę, pataikė ant akmens ir išpaudęs jame pėdą prapuolė skradžiai žemę.

Žmonės tiki, kad Čelniukų akmens gabalėliai turi gydomųjų savybių. Be to, prie akmens vaidenasi ir apie tai pasakojamos įvairios sakmės – „Nei vienas žmogus ten nepereis nesuklydęs“.

<https://www.ignalina.info/lankytinos-vietos/celniuku-akmuo/>

Legenda apie Trikalnę

Grybėnų kaime, netoli kapinių, miške, kuris vadinamas šilaliu, yra vaikų pamėgtoji Trikalnė. Tai trys kalnai – kaip laiptai, iš kurių vienas už kitą aukštesnis. Šie trys kalnai turi pavadinimus. Legenda pasakoja, kad mažiausias kalnas priklausė velniui, todėl vadinamas Velnio kalnu. Vidurinytis – Gyvačių, o aukščiausias – Raganos. Velnias raganai pavydėjęs to kalno, todėl paprašęs, kad jį ragana atiduotų jam. Raganos būta ne kvailos. Ši pasiūliusi velniui iš laukų atnešti akmenį ant josios kalno, tada ji savo kalną perleisianti velniui. Velnias sutiko. Sulaukęs kitos nakties, nurūko to akmens parnešti. Nešė per laukus, kalnus ir klonius. Kadangi velnio drūto būta, tai beveik ir nepavargo. Priėjo mišką ir jau neš akmenį ant savojo kalno. Staiga užgiedojo gaidys. Ogi velniai labai bijo aušros ir gaidžių giedojimo. Tada velnias numetė akmenį Velnio pakalnėje ir nudūmė į savo slėptuvę. Nuo to laiko taip ir liko kalnai Velnio, Gyvačių ir Raganos vardais pavadinti. Kad žmonėms būtų aiškiau, kalnai vadinami Trikalne.

Sako, kad dar ir dabar rytais ten girdi akmenį krentant.

Legenda apie Trikalnę // Grybėnai istorijos vingiuose ir žmonių prisiminimuose / sudarė Elvyra Šalnaitė-Matačiūnienė. – [Utena] : [Utenos Indra] ; Grybėnai, [Ignalinos r.] : Asociacija „Grybėnų kaimo bendruomenė“, 2019. – P. 9.